

MANUSKRIPT TIL BRUG I
UNDERVISNING FOR UDSKOLINGEN

DON QUIXOTE

REDIGERET OG SKREVET AF BO STENDELL LARSEN (2017).
FRIT EFTER 'DON QUIJOTE SLÅS TIL RIDDER' AF HERWEG DE WEERDT OG JUR VAN DER LEGQ
I OVERSÆTTELSE VED SIMON VAGN JENSEN (1993)

NØRREGAARDS TEATER 2020

Don Quixote

redigeret og skrevet ud af Bo Stendell Larsen (2017)

frit efter "Don Quijote slås til ridder" skrevet af Herweg de Weerd
og Jur van der Lecq i oversættelse ved Simon Vagn Jensen (1993)

Scenografien består af brædder, monteret på 4-5 alu-/jernrammer, som igen har beslag til ben. Den midterste ramme har to sæt ben, hvoraf det bagerste sæt er længere end de forreste, så rammen bliver stejl opad mod den bagerste ramme, som er plan med et "mandehul". En midterramme er det plane spillegulv og to siderammer på lidt længere ben danner højdeforskel. Brædderne er skåret så hvert enkelt brædt er bredere i den ene ende og monteret på rammerne, så de danner en form for vifter, som variere og giver indtryk af ubestemmeligt perspektiv. To slanke master, skråtstillede "stræbere", har øverst en blok med snoretræk til et let tæppe (med en 25cm lang revne til senere brug). Tæppet ligger henover scenografien ved stykkets start, men bliver trukket op som markise, baldakin, når stykket går i gang. På KSstræber en krog hvorpå der hænger et stykke stof som senere bruges til kappe, dug mm. På DS-stræber et reb, som senere bruges til "hængebro".

I scenografien er en gammel bliktonde, som Don Q kommer op af /bliver født fra. 2 gamle bildæk som bruges til lokum, trædesten mm, en taburet, en lanse, m.m.

Sancho sidder, med hovedet, arme og skuldre fri og synlige i scenografiens "mandehul". En tyk bog (romanen), brød, et æble, syltetøj/rødgrød i potte/krukke, værktøj og redskaber, twist og klude indenfor rækkevidde. Sancho er ved at færdiggøre og levendegøre, fremmane, sin Don Q ved hjælp fra roman-citater og sin her-og-nu-lavede woodoo-agtige dukke, der skal gøre det ud for Don Q. Sancho spiser, citerer og taler til dukken, som får ridderslag evt. med smørekniv.

Lyd generelt: En grundlydkulisse med lange droner, cikader og vind. Ovenpå lydindslag af forskellig karakter.

*(lydstart: mundharmonika, guitar, trommer, vind, rørklokker. Fader ud mens baldakinen trækkes op
lysstart: Fra black til spot på Sancho i Mandehullet.)*

Sancho:

Kom Herre, fat mod. Stå ud af sengen og lad os gå ud i det fri, klædte i hyrdedragter, som vi har aftalt. Og hvem ved, om vi så ikke finder fru Dulcinea af Toboso bag en eller anden busk i nærheden, så befriet for al fortryllelse, at det er en lyst at se. Så sagte, mine herrer, så sagte, ytrede Don Quijote (læser i bogen) "Den rede, tom, i sommer står. Var fuld af fugle sidste år". (fortsætter sin tale til dukken) Jeg var forrykt, nu er jeg ved min forstand. Jeg tænker, at jeg skal dø. "Ak Herre", svarede Sancho grædende, "Deres velbyrdighed må ikke dø. Lyd mit råd og lev mange år endnu. "Den største galskab et menneske kan begå i

dette liv, er dog den godvilligt at lægge sig selv i graven, uden at nogen dræber ham.” (genta’r eftertænksomt) ”Den største galskab et menneske kan begå i dette liv, er dog den godvilligt at lægge sig selv i graven, uden at nogen dræber ham”. Sig efter mig: Hermed modtager jeg, Don Quijote de la Mancha, ridderslaget, idet jeg sværger ved den almægtige Gud og skaber at forsvare det gode og bekæmpe det onde. I er nu slået til ridder. I er nu Don Quijote de la Mancha. Ridderen af den bedrøvelige skikkelse. Fremad mod vindmøllerne. Kom nu. Op på Jeres hest. Hvad venter I på? Hvem var det nu I var?

(Sancho smider dukken over i affaldstønden. Han ta’r et brød. Ta’r en bid og ta’r brødet (flute f.eks) med sig (tordenbrag og lysglimt i tønden) Dukken transformeres i tønden til Don Q, som kravler op af tønden og bevæger sig frem på forscenen. Don Q har en hovedbeklædning, ridderhjelm, af 3 skrotmaterialer. Sancho bakker ud af hullet og dukker op i”Underhul” med skraldespand-vippelåg. Bevæger sig forsigtig (med brød i hånden) bag Don op på scenen. Lys fader op på midterscenen).

Don Q:
(svagt i tønden) Sancho? ... (får bevidsthed om sig selv) Don Quijote de la Mancha. Ridderen.

Sancho:
Ridderen?

Don Q.
Ridderen af den bedrøvelige skikkelse

Sancho:
Fremad mod vindmøllerne! (Sancho bruger sin flutes som hævet sværd.)

Don Q:
Arhh. Mod vindmøllerne
(Don Q ser brødet, ta’r det for at tage en bid)

Sancho:
I bogen står der, at du ikke spiser. Du spiser overhovedet ikke. (prøver at tage brødet tilbage. Det lykkes ikke.) Du lever af sejrene og af tankerne om din hjertenskære.

Don Q:
Skal der kvinder med?

Sancho:
Ja selvfølgelig. Det sir da sig selv. Enhver ridder har sin prinsesse, sin dronning, sin Dulcinea, som han kæmper for. Alle vores kampe, meningen med al det her er, at Dulcinea hører om Jeres heltedåd og at hun siger: I love you.

Don Q:
Dulcinea? ... Hvordan var det nu det var med det? Hvordan er det egentlig hun ser ud?

Sancho:
I skal skabe hende ... herinde. (peger på sit hoved) Nej, derinde, i Jeres hoved. Prøv at lukke øjnene. Se hvor smuk hun er...

(Sancho lukker selv øjnene og maler med sine hænder i luften, hvordan han forestiller sig hun ser ud. Don Q kniber øjnene sammen og prøver at følge med. (Baggrundsmusik og rødtligt lys)

... Læg mærke til farven på hendes hår. Hvor dejligt hun dufter. Føl hendes silkebløde hud, hendes hals, skuldre, brysterne (ta'r sig i at blive for "fræk") Og hør hvordan hun siger: Det er nok min gode ridder. I har kæmpet længe nok. Jeg ta'r gerne imod Jer. Kom kun. Kom og bo hos mig, sæt hesten på stald og kom indenfor hos mig og hvil Jeres trætte lemmer. Jeg tager så gerne imod Jer.

Don Q:

Hun er lidt tykkere end jeg havde forventet. Oh Dulcinea! Dronningen af Toboso (henført, men mærker at Sancho går) Hvor skal du hen?
(Musik væk. Lys tilbage til spillelys)

Sancho:

Jeg har ikke noget.

Don Q:

Det har jeg da heller ikke.

Sancho:

I har det hele. I har Dulcinea. I har en hest. I har en trofast væbner. Men jeg. ? ... Hvad har jeg?

Don Q:

Du har mad. (kaster brødet til ham)

Sancho:

Det er ikke nok (Sancho kaster brødet ned i vippelåg-hullet). Jeg vil ha' en gave. En stor gave.

Don Q: (opmuntrende)

Du er min tjener. Tjenere ...

Sancho:

... får store gaver. Og ja, lige nu er jeg tjener. Senere hen bliver jeg noget helt andet.

Don Q:

Er der ikke noget med at du får en ø?

Sancho:

Jo, nemlig. Men hvornår får jeg den ø?

Don Q:

Den får du, når vi har kæmpet nok og mig og Dulcinea er blevet konge og dronning, så..., så..., så bliver du guvernør. Guvernør over den der ø.

Sancho:

Hvor ligger den ø?

Don Q:

I dit hoved.

Sancho:
Nej, i DIT hoved. Du skal give mig øen. Har du overhovedet en ø?
Hvad begynder den med? Hvilket bogstav?

Don Q:
A!

Sancho:
A?

Don Q:
A?

Sancho:
Så er det Amerika! (begge begejstres)

Don Q:
Ja, fint.

Sancho:
Nej, nej, nej, det går ikke. Amerika er ikke nogen ø, det er en sygdom.
Jeg vil ha' en rigtig ø. En flot ø med et rigtig vådt hav omkring.

Don Q:
Jeg har den!

Sancho:
Begynder den med "A"?

Don Q:
Nej.
(Sancho rydder op mens han taler. Flytter et bildæk, tar en
taburet i hånden)

Sancho:
Godt. Vi lægger ud med vores første kamp. Og vores første kamp
udspiller sig? Hvor? Vores første kamp foregår...? Hvor?

Don Q:
I en park.

Sancho:
I bogen er der ikke nogen kampe i en park. ... På en ...? (Sancho stiller
tabureten bag KS-stræber)

Don Q:
På en stol.

Sancho:
På en ...?

Don Q:
På en landevej.
(Lyd: en bil kører forbi.)

Sancho:
Nej. På en tom landevej ... som fører til en ø.
(Sancho stiller sig op på tabureten, ta'r det røde klæde fra

stræberen, folder det ud som et muletta. Lyd: fugle og rumlende torden)

Don Q:

Ja, men lige nu befinder vi os altså på en vej. En forladt landevej et sted i provinsen. Faretruende himmel. Her og der lidt lammeskyer. Solen i fuldt flor. Fuglene kvidrer i buskadset. Den udstrakte hede strækker sig ud. Og dér, i skovbrynet, en flok nonner, på cykel. Jeg vinker til dem, men de ser mig ikke, de cykler videre ind i skoven.

Sancho:

Og i det fjerne?

Don Q:

I det fjerne den første vindmølle, hvirvlende som en af vinden skræmt flagermus, hæver den sig over landsbyen med dens mælkehvide og afdæmpet okkergule huse. ...

(Imens er Sancho trådt ned fra taburetten. Har lagt klædet over Don Q's gestikulerende arme. Fuglelyde væk)

... Hvad laver du?

Sancho:

Gør klar til første kamp.

Don Q:

Hvem er fjenden?

Sancho:

En flok handelsrejsende.

Don Q:

Bliver det en hård kamp?

Sancho:

Det kan du regne med. Bloddryppende sår, afrevne lemmer, flækkede hjerneskaller.

(Sancho lér og sætter sig tilbage på bildækket. Har taget krukken/potten med rødgrød i hånden. Lyd: tiltagende vind
Lys centreret om forscenen)

Don Q:

NEJ! Ikke mit hoved. Dulcinea skal blive derinde. Og din ø. Pyha. Jeg har så meget inde i mit hoved. Jeg er bange.

Sancho: (spiller handelsrejsende)

Kujon af en ridder. Hvem der? Kom frem så jeg kan udfordre jer til tvekamp. Sig mig Jeres navn, hvad hedder den egn I hersker over, og hvem er Jeres hjertes dame i hvis navn I kæmper.

Don Q:

Hvad kan jeg tjene de herrer med?

Sancho: (spiller handelsrejsende)

Hør her, bonderøv. Vi har hørt, at der er dejlige kvinder her omkring. Vi er rige og penge har vi nok af. Så var det vi tænkte, at for et par guldmønter spreder selv de smukkeste tøser velvilligt benene.

Don Q:

Løgnere! (ta'r hjelmen af) Kvinder er ikke til salg. Man skal vinde deres hjerter. Er I virkelig ægte riddere? Hvem har I slået i kamp? Hvem er I?

Sancho: (spiller handelsrejsende)

Hold inde og lad os komme igennem. Vi har travlt. Vi har en aftale.

Don Q:

Rolig, rolig. Sådan er det altid. Penge nok, men tiden er knap. Vid at de vigtigste ting her i livet ikke kan affejes med at man har travlt. Hvad handler I med?

Sancho: (spiller handelsrejsende)

Alt.

Don Q:

Jeg er imod al handel!

Sancho: (spiller handelsrejsende)

Jaså. Og hvordan kan man så være det. Nævn mig bare én ting der ikke kan købes og sælges.

Don Q:

Drømme. ...

(1. angreb. Lysskift til centreret spot på midterrammen.
Sancho griber ned rødgrødspotten og klasker rødgrød i
panden på Don Q, som falder om med et skrig.)

... Sancho! Sancho!

(Sancho tørrer Don Q's ansigt og lægger en
hovedforbinding)

Sancho:

Vi faldt i baghold. Kujonerne har på falsk vis lokket Jer ind i deres net. Går det? Pas på! Det her lugter langt væk af landevejsrøvere, som dolker Jer i ryggen.

Don Q:

Det var ingen ærlig kamp. Det var ikke ægte riddere. Bedragere var det. I Guds navn. Hvis der ingen klare regler er, hvordan skal man så kunne føre en ærlig kamp. Min første kamp Sancho. Bar jeg mig modigt ad? (lys: fader op til generelt spillelys) Tror du at Dulcinea hører om det her? Tror du jeg har taget det første skridt til at vinde hendes hjerte? Er vi på rette vej?

Sancho:

Af en første kamp at være, var det slet ikke så dårligt. Fjenden var den snedigste, men I var den modigste. Men der er noget jeg ikke forstår. Hvorfor hidser du dig sådan op over et par sælgere?

Don Q:

Nå ja, men det er jo fordi jeg imod forretning. Jeg er imod al form for handel.

Sancho:

Også boghandel?

Don Q:

Ja, også bogh... Nej, Jo. Nej! Jo! Jo, jo også boghandel. Ja. Jeg er imod al form for handel.

Sancho:

Hvordan skal vi så ku' købe mad?

Don Q:

Sancho. Jeg kan mærke, at du ikke rigtig er hjemme i det rigtige eventyr endnu. Sådanne bagateller bekymrer vi omstrefjende riddere os da slet ikke om.

Sancho:

Jamen...? (peger på sin mad)

Don Q:

Spis bare løs ...

(De sidder tavse omkring DS-stræber. Lys centreres DS)

... Hva' ska' vi nu?

Sancho:

Hva' tror du? Hvad gør en ridder, når han har kæmpet sin første kamp og fået sig et ordentligt måltid mad?

Don Q:

Indtå'r verden.

Sancho:

Nej. Redder verden. Med endnu en kamp.
(Lydside: et tog kører forbi)

Don Q:

Jeg har en fornemmelse af at vi ikke er alene. (ser mod publikum)

Sancho:

Nå dem. Det er såmænd bare en flok uskyldige får.

Don Q:

Får?! Nej, uhyrer er det! Uformelige uhyrer med tunge hoveder. I dag får, men i morgen ulve. Se, hvordan de gør sig til på andres bekostning. En stor selvtilfreds fremadstræbende flok! Altid på vej, men i Guds navn, hvorhen?

Sancho:

Efter hyrden ...

(Sancho løber til bagscenen og lægger sit brød: Lys tar midterscenen med.)

... Prøv og se. Der kommer en flok får – med en hyrde. Så kommer der en hund. Vov Vov vov. Så løber de til højre. Så kommer der en anden hund. Vov vov vov, så løber de den anden vej. Hvad så når begge hundene gør på én gang Vov Vov Vov.

(Begge gør)

Don Q:
Så ved de ikke hvor de skal løbe hen.

Sancho:

Nej.

Don Q:

Så de stikker hovedet i sandet.

Sancho:

Som en struds.

Don Q:

Tykkede fede strudse. Åh, jeg arme ensomme udråbstegn på denne trøstesløse hede. Jeg ved ikke hvorfor. Jeg ved ikke hvoraf det kommer, men med mennesker, om jeg må være så fri, må man altså skille fårene fra bukkene. Der må ryddes op.

Sancho:

Det er alt sammen meget godt, men hvem skal bestemme hvem der skal blive og hvem der skal ud?

Don Q:

Det gør vi da selv.

Sancho:

Gør vi det?

Don Q:

Ja, først udrydder vi de svage, de gamle, børnene.

Sancho:

De syge, de sårede.

Don Q:

Næ, næ, næ. De svage får må godt leve lidt endnu. De har dog ikke styrken til at dolke os i ryggen. Næ, næ – det er hundene vi bekæmper.

Sancho:

Butiksindehaverne, skovfogderne.

(Lydside: Tango, musik og dans. Rødt lys)

Don Q:

Nonnerne.

Sancho:

Politibetjentene.

Don Q:

Tolderne. Hver og én! Væk med grænsetyrannerne, som bare afgør: Du kommer ind og du ryger ud. De forpester jo enhver rejsendes drøm. Kommer man fra den anden ende af verden burde der i virkeligheden stå en velkomstkommité klar med fanfare og den røde løber.

Sancho:

Og egnens kønneste piger.

Don Q:
Bienvenido hidalgo.

Sancho:
Olé!

Don Q:
Næ, har man trodset tusindvis af kilometer og lagt dem bag sig, lidt sult og tørst, bekæmpet uhyrer, befriet gidsler, krydset ufremkommelige floder ...

(Sancho går til bagscenen og ta'r tolderkasket på) Rødt lys væk. Svagt lys forscene.)

... Alt det gør man og kommer så til grænsen hvor der står sådan en lille mand, med så'n par briller. Så'n en grå uniform, så'n en lille rotte i et bur, som aldrig har været mere end sådan et par kilometer fra sit hjem.

Sancho:
Må jeg ha lov til at se deres pas, tak. Og Deres papirer, tak. De er jo slet ikke i orden. Vær venlig og luk Deres kuffert op. Af med kludene. Halløjsa min fine ven. De er jo smugler.

Don Q:
Naturligvis er jeg smugler. Enhver som rejser, smugler. Landskaber, dufte, minder, en udsigt, alt det bringer jeg illegalt over grænsen, hvorefter jeg nægter at betale afgift for det.

Sancho:
De ryger lige lukt i fængsel, gør De.

(Sancho lægger sin tolder-hat og ta'r potten med rødgrød)

Don Q:
Det er jo det! Vi udrydder de andre og vi begynder med tolderne. Sancho? Sanchoooo?

(2. angreb. Lysskift. (angrebsspot). Rødgrød på maven. Gaze omkring livet)

Sancho:
I er såret. (Sancho går straks i gang med forbindelse)

Don Q:
Jeg er såret. Men det er ikke noget der betyder noget. Jeg har afskaffet grænserne. Alle tolderne er flygtet. Jeg tror at vejen til Dulcinea nu ligger os åben (vil op)

Sancho:
Nej, rolig. I er såret.

Don Q:
Ja, jeg er såret. Men enhver kamp efterlader jo sine ar. Hvor der høvles falder der spåner. Det var nu heller ikke så lidt. Jeg afskaffede grænserne. Alle toldere er flygtet. Vejen til Dulcinea ligger os åben.

(Sancho er færdig med forbindingen og går straks til rødgrøden)

for at spise. Lys op igen)

Don Q:

Nej nej nej nej. Den skal vi bruge igen lige om lidt.

Sancho:

Jeg er sulten.

Don Q:

Men hvordan kan det lade sig gøre. Jeg skal hele tiden koncentrere mit hoved om kampene, og du bestiller ikke andet end at æde. Æde æde og atter æde. Hvor mange maver har du egentlig?

Sancho:

Schh. Hør! (Sancho slår en mega-prut (lydfil))

Don Q:

Ulve.

Sancho:

Bjørne. Min bjørn begynder at knurre.

Don Q:

Hvordan kan dine indvolde klare alt det fedt og smuds som du fylder dig med. Du ved jo, at du får luft i maven af det. Du eksplodere jo en dag, du, du, du ...

(Sancho slår endnu en mega-prut (lydfil))

Sancho:

Lidt brød og vin og jeg er tilfreds.

Don Q:

Brød? Hvad er brød?

Sancho:

Brød er da bare brød.

Don Q:

"Brød er bare brød". Ak, kære Sancho, sommetider ville jeg ønske, at jeg kunne udtale mig om tingenes tilstand på samme enfoldige, platte og banale måde som du gør. "Brød er bare brød".

Sancho:

Ja, brød er bare brød.

Don Q:

Sådan er det jo ikke. Brød, det vokser i dit. Brød er en drøm. Brød er forfald. Brød er at ville være bedre end andre. Så vis brødet strengthed. Er det nu godt brød? Giv det næring til en lykkelig fremtid.

Sancho:

Så er alt jo brød.

Don Q:

Se, der kommer Hjem-is-manden.

Sancho:

Hjem-is-manden?

(lyd: klokke)

Don Q:

I et hjem med råd til brød er der også råd til is. Og det ved Hjem-ismanden udmærket godt. Hele gaden står og holder udvig efter ham.

Hjem-is-manden er den gode brødmand. Han bager glæde. Min mor vil ikke gi' mig penge, men Hjem-is-manden gi'r mig frossen limonade helt gratis, og hele gaden står og holder øje med mig, den lange, mens jeg løber af sted med min store Hjem-is. Det er brød, venner, det er bare brød. Jo, det er brød, venner. Det er bare brød.

Sancho:

Men det er ikke noget man bli'r fed af det brød af dit, hva. Bare se hvor mager du er. Skind og ben. Det ender med at dine ribben kommer voksende ud gennem huden. Ha ha. Så kan du bruge dem som knagerække. Ha ha ha.

Don Q:

Dril du bare. En som jeg skal være sulten for at kunne leve. Giv mig mad nok, læg mig i seng og jeg bli'r syg.

(Sancho lægger an til at ville skide. Bildækkene udgør et lokum. Han har en tot twist i hånden.)

Sancho:

Hvis man ikke spiser dør man.

Don Q:

Ja, ja, men hvis man spiser dør man også. Ærede medlemmer af juryen: ...

(Don Q trækker Sancho med ud på forscenen. Sancho var ellers lige i gang med sit ærinde på lokummet. Sancho ser sit snit til at komme tilbage på lokum, men bliver igen hevet frem på forscenen af Don Q. Don Q ænsrer ikke Sanchos handlinger. Lys fader over til spot på forscene)

... Jeg ernære mig ved andre ting. Åh jo, jeg har tømt bibliotekerne, fyldt mig med milliarder af bogstaver. Det værste har jeg læst. Det bedste har jeg læst. Jeg har plukket alt, som findes af godt og ondt fra livets træ. Næ, det er ikke det der nager. Det er ikke derfor jeg er mager. Næ, det er alle spørgsmålene, der æder mig op. Alle mulige anonyme spørgsmål, som jeg bliver stillet kl. 5 og som jeg intet svar har på. Spørgsmål. Altid bare spørgsmål, spørgsmål, spørgsmål. Og kommer der endelig et enkelt svar, fremkalder det igen tusindvis af nye. Og følgelig er spørgsmålet ikke hvad der er spørgsmålet. Spørgsmålet er: Hvad er spørgsmålet?

(Sancho må gi' efter og skider i bukserne)

Sancho:

Arhh...

Don Q:

... Nu spørger jeg: Er jeg en mand?

Sancho: (flov og fortvivlet)
Er jeg en mand?

(Sancho går tilbage til bildækkene og prøver med et stykke twist at tørre det værste af "uheldet" i bukserne. Don Q går med tilbage. Lys tilbage til generelt spillelys)

Don Q:

Nej, nej, nej, du forstår ikke, Sancho. Jeg spørger mig selv: Er en mand en mand, hvis han ikke har en kvinde? Det drejer sig jo ikke bare om brød og pjat. Det drejer sig om kvinden.

Sancho: (stadig beskæftiget med twist-totten i bukserne)

Ja, du gør dig for mange bekymringer. Enhver mand har haft mindst en kvinde i sit liv.

Don Q:

Sig ikke sådan, Sancho. For dig er det ligeså let at fange en kvinde, som det er for en frø at flyve.

Sancho:

En frø kan ikke flyve.

(Don Q ta'r distræt twisten, bruger det som objekt for argumenter om kvinden, kysser twist-totten)

Don Q:

Ærede medlemmer af juryen. Jeg har ligget med hundredevis af skønheder...

(Sancho ser Don Q kramme twisten og græmmes)

...Tusindvis af læber har jeg kysset ...

(Don Q kysser twisten)

... i mit hoved. Men i det virkelige liv. Ikke én.

Sancho:

Enhver mand har haft mindst en kvinde i sit liv.

Don Q:

Ikke jeg.

Sancho:

Hvad så med din mor?

(Don Q skriger i forskrækkelse. Sancho skriger fordi Don Q skriger.)

Don Q:

Snik, snak. Mødre gælder ikke. Mødre er der bare. Ligesom træer...

(De løber begge ud til hver sin stræber. Skift til stille fortrolighed.)

... Har jeg i øvrigt nogen sinde fortalt dig om min fødsel?

Sancho (spag)

Nej.

Don Q:

Efter al sandsynlighed var min fødsel en temmelig smudsig affære. Det flød med blod og slim og snot. Da jeg så er født, glemmer de at lægge hud om mig, så jeg ligger dér, forsvarsløs. Kun kød og knogler. Som en åben bog. Den første den bedste fugl ku' ha' plukket mig ren uden videre.

Sancho:

Og din mor? Hvor er hun blevet af?

Don Q:

Det er en anden historie ...

(De fortæber sig begge i stille eftertanke. Don Q bryder tavsheden)

... Men nu er jeg ridder. I panser fra top til tå. En tank! ...

(Lyd:Fanfare. De står begge ret! Lyskift: Fokus DS og KS)

... En ridder i rustfrit stål.

Sancho:

Og hvad hedder ridderen?

Don Q:

Don Quijote!

Sancho:

Og hvor er ridderen på vej hen?

Don Q:

Til Dulcinea, som venter ham på den anden side af en hvirvlende strøm, som han skal krydse via en simpel og skrøbelig hængebro.

(Rebet fra DS-stræber føres over til den modsatte stræber og fastgøres, så det danner en støtteline til passage af en hvirvlende strøm. Lyskift til blå lys nedefra under midterrammen. Lyd: brusende vandfald. Don Q smider et bildæk ud midt på midterrammen, som spange, trædesten.)

Sancho:

Og derefter følger i sikker afstand hans tro væbner, Sancho Pansa. ...

(Don Q starter halsbrækkende passage af strømhvirvlerne)

... Kig ikke ned Herre, hold blikket koncentreret på et punkt i det fjerne.

Don Q:

Ridderen har altid et øje på hver en finger og altid sit blik stift rettet mod målet ...

Sancho:

Nej...

Don Q:

Denne bro fører intet steds hen. Vi må trække os tilbage. Sancho,

Sanchooo...!

(Don Q mister balancen på bildækket og falder om på midterrammen.)

Sancho:

I er styrtet igennem hængebroen. I er gennemblødt...

(3. angreb. Sancho kvajler rebet op, griber ned i rødgrødspotten. Lyskift. Angrebslys. Sancho klasker rødgrød på Don Q's knæ.)

... I har knust Jeres knæ!

Don Q:

Sancho, - ...

(Sancho starter forbindingen)

... Tror du Dulcinea regner det her med for en kamp?

Sancho:

Ja, naturligvis.

Don Q:

Jo, men egentlig var det jo bare... Gælder det her også for en kamp?

Sancho:

Alt er en kamp. Hele livet er en kamp.

Don Q:

Også et uheld?

Sancho:

Især et uheld.

Don Q:

Det var heldigt.

(Don Q prøver at komme op at stå. Lys fader op til generelt spillelys. Don Q har meget svært ved at bevæge sig med sit nye "knuste knæ". Sancho ser det og finder en støttekæp, (lansen), som han gi'r Don Q.)

Sancho:

Går det bedre?

Don Q:

Åh, tak. Det går meget bedre...

(Don Q afprøver hvad han kan med sit "knuste knæ", forbavses og imponeres over sin egen kunnen.)

... Det var helt utroligt. Se hvad jeg kan. Og det her kan jeg også. Ha ha ha ha. (eksalteret) Hvis det står til mig, var det her bare et lille ophold, og kan vi så komme videre af vejen til Dulcinea. Ha haaa ...

(Sancho er betænkelig)

... Hvad er der?

Sancho:
Du er så glad. Det plejer du ikke at være.

Don Q:
Neejjj ... Det er ikke muligt!

Sancho:
Hvad?

Don Q:
Det er min fødselsdag i dag.

Sancho:
I dag?

Don Q:
Ja.

Sancho:
Det var det jo også i går.

Don Q:
Ja. Og i forgårs.

Sancho:
Og dagen før.

Don Q:
Ja,- Få mennesker tør have fødselsdag så tit. Det kræver mod. Aviserne var fulde af det i går: Uforklarligt, legendarisk, en folkehelt...

(Don Q op på taburet i KS. Sancho frydes og ler)

... Fylder år hver dag.

Sancho:
Jamen, så går det jo godt. Og her? (Sancho peger på sit hjerte)

Don Q:
Hjertet. Nej, det kommer de ikke i nærheden af. Hjertet, det er pakket godt ind.

Sancho:
Og her? (Sancho peger på sit hoved)

Don Q:
Ørerne. Ja, ørerne sidder lidt udsat. Ligesom huden og næsen. Og øjnene ...

(Lysskift til svagt. Don Q springer ned fra taburet, stiller sig i kamposition med lansens mod pub. Sancho bagved ham)

...forestil dig: En kamp. Jeg er helt alene. Total overmagt. En forkert bevægelse ...

(Don Q støder lansens bagud og "rammer" Sancho i øjet.)

Sancho:
Av for satan !!

Don Q:
Og øjet er pist væk. Ved du hvad jeg finder vigtigt?

Sancho: (ømmer sig)
Nej

Don Q: (tørt)
Humor. Det synes jeg er en overordentlig vigtig ting. Det løsner med sådan et lille grin ind i mellem. Hvis en mand f.eks. kommer gående hen ad et fortov og så glider i en bananskrald, (viser med hånden) fjiittt!, - Jeg er sådan lidt af et højdepunkt, hva'!?

Sancho:
Du er sindssyg.

Don Q:
Nå ja.

(Spillelys fader tilbage. Don Q sætter sig på forhøjning DS. Tænker og skærer ansigter. Sancho ta'r en skål og hælder yoghurt op. Rører med en ske. Spiser af yoghurten. Irriteres af Don Q's mimik.)

Sancho:
Hvorfor sidder du og skærer de der underlige grimasser?

Don Q:
Jeg tænker på min mor.

Sancho:
Du skal ikke tænke på din mor. Du skal tænke på Dulcinea.

Don Q:
Dulcinea? Rita! Min Dulcinea hedder Rita.

Sancho:
Altså i bogen er det Dulcinea. Nå. Bli'r det snart til noget? Jeg er spændt på min ø.

(Don Q ta'r yoghurtskålen ud af hånden på Sancho, som var det en krigshjelm. Holder den under armen.)

Don Q:
Mange kamppladser skal jeg betræde før jeg bliver værdig til hendes kærlighed. Mange gange endnu skal jeg bide i græsset før hun bliver min ...

(Don Q ta'r "hjelm" på hovedet og mærker yoghurten løbe)

... Sancho! Min hjerne smelter.

(Sancho ta'r resignerende skålen af Don Q's hoved og begynder at skrabe yoghurt fra Don Q's hår tilbage i skålen.)

Sancho:
Hvor længe siden er det du har hørt fra hende Rita? Et brev? Et postkort.

Don Q:

Nej, nu du si'r det. Der har været bemærkelsesværdigt stille på det sidste.

(Telefonen ringer! Spillelys ned. Smålamper lyser op sammen med ringetonen. De skrider begge i overraskelse! Ingen tør tage den)

Sancho:

Kom nu! Tag den! Hvem af os to er ridderen her?

(Når telefonen har ringet ud, ta'r Don Q sig sammen til at tage den. Lyd: Den dutter: "ingen forbindelse". Don Q beholder røret i hånden)

Don Q:

Tror du det var til mig?

Sancho:

Det var i hvert fald ikke til mig.

Don Q:

Tror du en pige...?

Sancho:

Det var et meget kvindeligt ring. Ja, ja.

Don Q:

Kunne det ... måske ... ?

Sancho:

Ja, selvfølgelig. Måske var det Dulcinea, som ville invitere os til middag og spørge os, (lyd-dutteri væk) om vi måske ikke kunne gi en midtvejsrapport fra vores kampe. Det er da et godt tegn.

Don Q:

Ja, ja. Men hvis hun nu ikke ringer igen. Hvis vi aldrig hører fra hende, så hva så, hva så?

Sancho:

Der ser I. I er forelsket. Hun har gjort Jer fuldstændig kulret. Kun tanken om hende holder Jer på benene.

(Don Q går i knæ på forscenen med telefonrøret i hånden. Lys "angrebsspotten")

Don Q:

Dronningen af Toboso, sådan bare i telefonen. Åh, hvor uskyldsren hendes stemme, så mildt hendes blik. I det kun kærlighed bo. (lægger telefonrøret foran sig) Hun alene skal vide, jeg skal fejre hende. Hun ta'r mig i sine hænder som en gave i indpakning. Pak mig op, pak mig op. Ikke så meget som røre, siger min mor. Få det ud af hovedet. Jeg må viske hende ud. Jeg må viske hende ud, jeg må vaske muggen af mine stive fødder og løbe gennem ilden, løbe gennem sneen, videre. Engang bli'r jeg Hjem-is-mand med sådan en klokke. Jeg har så meget

inde i mit hoved.

Sancho:
Begynder du nu med din mor igen?

Don Q:
Ti stille!

(Don Q ta'r telefonrøret, prøver at flygte fra Sancho, som følger efter ham. Don Q ender i tønden hvor han fødtes. Lysskift til svagt spillelys. Lys i tønden, når Don Q er der)

Sancho:
Hvordan vil du nogensinde få en kæreste, når du hele tiden render rundt med din mor i hovedet.

Don Q: (nede fra tønden)
Ti stille

Sancho:
Hvor gammel er egentlig med alle fødselsdage? 4 år? 40? 400?

(Don Q går til modangreb, hopper op af tønden og får fat i Sanchos øre. Lys tilbage til svagt spillelys)

Don Q:
Ti stille. Fra nu af forbyder jeg dig, som Don Quijote, dig Sancho Pansa, min tjener, at tale bare så meget som ét ord mere før jeg giver skriftlig, og jeg gentager: skriftlig tilladelse hertil.

Sancho:
Jamen ...

Don Q:
Ti stille!

Sancho:
Jam...

Don Q:
Ti ... stille !

(Begge holder suspense-pause. Sancho bryder ved at brøle)

Sancho:
Baahhh!

Don Q:
A-u-a-u-aaaaa ...

(Tavs magtkamp. Sancho siger ikke et ord, men turrer ved at banke lansen i gulvet)

...og vær stille!

(Sancho smider larmende lansen. sætter sig. Lys: omkring mandehul og smålamper. Lyd: Tuner på radioen, finder danse-musik (MotorcykelMama) Sancho synger "uh-uh" med

lydsporet. Sancho begynder at danse. Don Q vil overgå og vil styre dansen med bedre og vildere "moves". Lys: mere rødt fader ind. Sancho bli'r træt af det og slukker for musikken. Lys: DS. Sancho ender på slidsken. Don Q ender ved DS-stræber.)

Don Q:
Yes!

Sancho:
På den her måde kommer du aldrig i nærheden af Dulcinea og jeg ikke i nærheden af min ø. Kom nu. Vi må videre. Fremad mod den næste kamp.

Don Q:
Nej.

Sancho:
Jo!

Don Q:
Vindmøllerne?

Sancho:
Ja.

Don Q: (skifter side under replikken. Lys fader fra DS til KS)
Puha, jeg troede ikke det ville blive så besværligt. Det er nok alligevel for stor en udfordring, jeg har givet mig selv. Jeg havde forestillet mig noget helt andet. Jeg havde forestillet mig, at jeg som ridder ville gå fra den ene triumf efter den anden, at der overalt i skovene, og i vejkanterne, ville stå kvinder og vinke til mig. Men nej... Jeg havde aldrig troet, at det skulle blive så besværligt. Jeg forandrer mig jo langsomt men sikkert til en afskyvækkende fremtoning, mine tænder rådner, min hud bliver gennemsigtig. Mit hjerte er som en møllesten. Jeg degenererer til den mest forhadte, forsmåede, udstødte person på denne jord: Ridderen af den bedrøvelige skikkelse.

Sancho:
Bli' nu ikke så personlig. Ta' det roligt. I er forelsket. Godt. Så lad os komme videre. Ellers bli'r det aldrig til noget.

Don Q:
Gå du bare videre. Fortsæt du bare. Tag af sted – uden mig. Jeg føler mig pludselig utrolig ensom. Selv min skygge fornægter mig. Ingen holder af mig. Ingen ta'r mig alvorligt. Ingen tror på mig. Ingen.

Sancho:
Og hvad så med hende der Rita, Jeres Dulcinea, blomsten i Jeres ørken. Jeres dronning. Dronningen af Toboso. Kom nu. Vi må videre.

(Lys : centrerer)

Don Q:
Jamen, jamen. Hun ringer jo ikke. Hvis vi intet hører fra hende, hvordan skal vi så komme videre? Hvorfor skal jeg så stadig slås? Hvordan ved vi overhovedet hvor vi skal tage hen. Nej, nej. Vi må vente.

Sancho:
Vente! Og I er ridder. Hvor mange kampe har I egentlig vundet? Hvad

har I egentlig bekæmpet? En støvet tolder, en spegepølse og et par får. Desuden har I haft flere ulykker end kampe. Hvor er paverne I skulle halshugge? De falske munke I skulle afsløre? I har ikke røvet så meget som en eneste bank. Ikke besejret det mindste kongehus. Ikke engang et træ har I forsvaret. Og vindmøllerne blev jo heller ikke til noget, vel.

Don Q:
Sig mig, hvem af os to er egentlig Don Quijote?

Sancho:
Det...

Don Q:
Ja, tak! Det er ikke så enkelt som du vil gøre det til. Riddere oplever ikke sådan bare eventyr hver dag. I riddertiden måtte de af og til vente dage, uger, måneder eller år på at der skulle ske noget.

Sancho:
Så er vi nu dage, uger, måneder, år senere! Tid! Hvad er tid? Du tror at tid er sådan noget, der altid bare stryger af sted. Sådan er det ikke. Tid er en gammel krumbøjet kælling. Tid er en karrusel, der drejer rundt om sig selv og som du ta'r med dig og smider tilbage i tiden. Og mens du endnu var barn, tilbage til riddertiden. Se! En flok svaner. Whhuumm – så var de væk. Og hvem så igen ikke noget. Dig!

(Sancho ta'r kappen om sig og bevæger sig mod bagscenen.)

Don Q:
Hvor skal du hen? Fætter Næsvis.

Sancho:
Jeg går min vej.

Don Q:
Og hva' så med mig?

Sancho:
Du rejser videre alene, som om du stadig var to.

Don Q:
Og hvad laver du så imens?

Sancho:
Imens bli'r jeg til en anden. En du kan angribe.

Don Q:
Hvordan ved jeg, at du er "en anden"?

Sancho:
Jeg forklæ'r mig.

Don Q:
Sancho Pansa bli'r så hos mig?

Sancho:
Ja.

Don Q:
Og så angriber "vi to" altså dig?

Sancho:
Ja. Men jeg er heller ikke alene.

Don Q:
Nej?

Sancho:
Jeg er blevet til 4 nonner under ledelse af priorinden.

Don Q:
Onde mennesker.

Sancho:
Tja... Mennesker! ...

(Sancho åbner vippelåget og stiller sig i "underhullet". Don Q er tændt igen, løber til Sancho for at forstå hans set-up. Lys: bagscenen)

... Mennesker, som kidnapper.

Don Q:
Et æble!?

Sancho:
Nej det ... Det er en stakkels syg prinsesse og de ta'r hende med til en grotte, hvor der sker undere, mirakler, for at helbrede hende.

(Sancho lukker vippelåget efter sig og forsvinder under gulvet.)

Don Q:
Helbrede! Åhh, det er et nobelt ærinde at helbrede. (råber ned i låget, men får intet svar) Jamen hvorfor skal jeg så angribe jer? Nej 6! Han er 6 kujonagtige skurke, som har bortført en syg og fattig prinsesse, men har forklædt sig i 4 onde mennesker. Ja. Kom min gode Sancho, lad os ...

(Don Q løber op ad slidsken og får i farten hovedet op i revnen i baldakinen og ser nu en hel ny verden. Lys bagscene væk)

... Ups. Lad os hvile lidt ud på denne bjergtop. Ingen panik, bare ikke kigge ned. Koncentrér på et punkt i det fjerne. Her har vi overblik over eventuelle farer, som truer. Se! Se dér. 7 kæmper!, Ja endnu ser det ud som dværge, men så snart de kommer nærmere vil du se, at det er kæmper, som har bortført en syg prinsesse. Jeg befrier hende. Jeg kysser hende på munden og vups! ... Så er hun rask. Så bliver jeg konge og hun bliver dronning og vi får lange børn og så gør jeg dig, Sancho Pansa, min tjener, f.eks. på min fødselsdag, til guvernør over den her ø: Jeg har i øvrigt en go'vittighed. Nu skal du hører... Sancho? ... Sancho ??

(Sancho kommer op af "underhullet) med den røde kappe

over hovedet. Et æble i hånden til senere brug. Han spiller både "Prinsessen og "Nonnen")

Sancho:

Wuii Wuii, Mamma Mamma ... Græd ikke sådan, lille syge prinsesse, snart kommer vi til grotten, templet, fuldt af mirakler. ... Uahh uahh ... Skrig ikke sådan, lille prinsesse, vi ved hvad der bedst for Jer. ... Mamma, Mamma. ... Jeres mor er en ond stedmor, vi passer meget bedre på Jer.

(Don Q slipper fri af revnen og angriber Sancho med hårde slag. Sancho jamrer)

Don Q:

Kom an kujonagtige umennske. Hvor er den uskyldige I holder som gidsel og som jeg skal befri. Og sig til de 8 andre onde mennesker som I er sammen med, at de ikke bare skal stikke hovedet i sandet. De kan ikke undgå deres retfærdige straf.

Sancho:

Tak tak tak TAAKK!

Don Q:

Men vi havde jo aftalt ...

Sancho:

... at det var en leg, ja. Det her er jo ikke nogen leg. For Satan!

Don Q:

Det der holder da heller ikke. En nonne, der ligger bander.

Sancho:

Gider du godt lige slappe lidt af. Det ene øjeblik sidder du på en bjergtop, det næste er min medsøstre ved at stikke hovedet ned i sandet. Prøv lige at ta' en ting af gangen.

Don Q:

Det var Sancho Pansa, der sagde...

Sancho:

ÅÅhhh, gider du ...

Don Q:

Nå. Hva ska vi så gøre?

Sancho:

Hjælp mig op f.eks. ...

(Don Q vil hjælpe Sancho, som undslår hjælp)

... og så se at ryddet op her i bulen. Og så gi mig lige lidt tid til at tydeliggøre situationen. Du ved jo ikke engang hvorfor den lille er blevet syg, vel?

Don Q: (overtydligt)

Fint, fint. Jeg rydder op.

Sancho:
Fint, fint!

(Don Q ta'r sin lanse og stiller sig over i DS. Sancho står i KS.
Lys:KS+DS. Tyk stemning, Don Q prøver at lette stemningen.)

Don Q:
Øh, Hvorfor er den lille blevet syg?

Sancho:
Jeg ved det ikke. Ved du det?

Don Q:
Nej.

Sancho:
Nå, så er der ikke nogen af os der ved det, vel? (pause) Der bliver sikkert sørget godt for hende alligevel.

Don Q:
Det ' jo det!

Sancho:
Det ' jo det!

Don Q:
Der blevet sørget alt for godt for hende.

Sancho:
Altid lukkede døre og vinduer. Aldrig det mindste træk. Aldrig bare stå og hænge i regnen. Aldrig kaste sig i sølet. Aldrig bare lidt for meget sukker.

Don Q:
Blev hun vasket hver eneste dag?

Sancho:
Hver eneste dag? Nej. To gange hver eneste dag.

Don Q:
Øvv

Sancho:
Øvv

Don Q:
Det kan godt være farligt. Det bliver man tyndhudet af. Den slags tynde hud som de nemt kan trænge igennem, for at trække det hele ud af én. Før man ved af det har man fået orm.
Sancho (rettet mod æblet)
Har aldrig rigtigt ville lytte vel (går over mod Don Q) Se rigtig godt på hende. Øjnene inficeret med betændelse. Ørerne fulde af materie, næsen læber med snot og munden løber over med eder og forbandelser.
(æblet/prinsessen græder) ... uarhhh!

Don Q:
Holdt søster. Findes der, ud fra en medicinsk synsvinkel, en chance for at den lille prinsesse kan blive helbredt?

Sancho:
Konfirmativ.

(Don Q smider sin lanse og går mod Sancho/Nonnen. Lys
fader til svagt center)

Don Q:
Ti! Din skinhellige kujon. Jeg har gennemskuet dig. I virkeligheden er
du en farlig kvælerslange, forklædt som et ondt menneske. (ta'r æblet)
Kom her, prinsesse, du saftige frugt. Lad mig redde dig ud af
kløerne på den onde heks.

Sancho:
Gør det ikke. Æblet er forgiftet.

Don Q:
Hellere at hun forgifter mig, end at hun bi'r forgiftet af Jer.

(Don Q bider i æblet og maser det med hænderne. Sancho
ta'r fat i rødgrødspotten)

Det var ikke de onde? Det var prinsessen.

Don Q:
Hvor er de onde?

Sancho:
Flygtet.

Don Q:
Så har jeg vundet. Og hvem er du?

Sancho:
Sancho Pansa

Don Q:
Don Quijote ...

(Don Q gir hånd: 4. Angreb. Sancho besvarer med et rødgrødsangreb
på hånden. Lysskift: Angrebsspot)

... Arrhhh !!! (efterfølgende forbindelse) ... Så du Sancho, hvordan jeg
hakkede dem alle sammen til plukfisk.

Sancho:
Ja Herre. Og jeg mærkede det også. I var overvældende. En Gabriel, en
engel med flammesværd.

Don Q:
Og prinsessen?

Sancho:
Årh ... Prinsessen støder vi nok snart på igen ... Det var ærgerligt med
æblet.

Don Q:
Ved du hvad, Sancho, der findes de som hævder, at hele det jordiske
paradis er fordærvet pga et æble.

Sancho:
Det jordiske paradys? Er det en ø?

(Lys: center)

Don Q:
Nej, det er Himlen, bare her på jorden. Sådant en have, bare uden ukrudt. Mennesker løber nøgne rundt. Selv riddere løber rundt i denne endeløse prægtige park helt uden harnisk ... skønne kvinder og ... Dulcinea!

Sancho:
Nej! Øh, ikke endnu. Der mangler nok et par kampe før vi når så langt.

Don Q:
Men det var da mig der vandt.

Sancho:
Ja tak. En svale gør ingen sommer.

Don Q:
Åhr...

Sancho:
Tag det nu roligt. Jeg har en fornemmelse af, at vi er på rette vej. Jeg tror ikke det ta'r så lang tid før I får jeres Dulcinea. Og jeg får min ø ...

(Sancho ta'r bogen fra bagscenen, åbner den på en vilkårlig side)

... Her! I skal bestemme hvor vi skal hen. (Don Q peger.) ... På café.

Don Q:
På café?

Sancho:
Ja, det står der.

Don Q:
Nej, ikke på café.

Sancho:
Det står der. De trådte indenfor i herberget, hvilket betyder, at de gik på café.

Don Q:
I virkeligheden er det en borg, forklædt som en café.

Sancho:
Og så var der fest café'en. (nynner flamenco-musik)

Don Q:
Vi bli'r ikke for længe, vel? Jeg føler mig lidt træt.

Sancho:
Se! Der er en der optræder.

Don Q:
Hvem er det?

Sancho:
Jesus.

Don Q:
Jesus. Hva'for'n Jesus?

Sancho:
Ja, altså Jesus. Du ve' ... sandsigeren! ... spåmanden! ... Spørg hvornår
Ifår Dulcinea?

(Don Q går ud på forscenen og spørg langt ud i rummet.
Sancho går til bagscenen og tar en twistparyk på.)

Don Q:
Hvornår bliver jeg værdig til Dulcineas kærlighed?

Sancho:
Vent. Så hurtigt går det ikke. Jesus skal lige koncentrere sig først. Når
der kommer hvid røg ud af hans ører, kender han svaret ... Kommer
der røg ud af mine ører?

(Lys: DS+KS + blått nedefra. Lyd: Kirkemusik)

Don Q:
Ja. Skyer.

Sancho:
1+1=3

Don Q:
Åh, den kender vi. Det er sgu for slapt! Jeg vil hjem, jeg er træt.

Sancho:
Herre. Sådant tale hører jeg ikke gerne fra en ridder. Her forsøger
Jesus at afsløre nogle små mirakler, og så vil I hjem. Jesus taler i
gåder. Ligesom store digtere ... Én! Hvad er "Én"?

Don Q:
En er da bare en.

Sancho:
Det er ikke rigtigt. "Én" er den dag I blev født. Det andet "Én" er i
virkeligheden "2". For det andet "Én" står for "kvinden" og kvinden har
dobbelt af alt. Så: 1+1=3. "3" er den dag I skal dø. I får Dulcinea, at se
den dag I dø. ... (Sancho ta'r parykken af. Går mod Don Q) ... Men hvis
I dø, hvornår får jeg så min ø?

Don Q:
Hvis jeg har forstået det her rigtigt, så jo værre det går mig des bedre.
Jeg fryser.

(Sancho lægger den røde kappe om Don Q's skuldre. Lys fader
ned)

Sancho:
Se prinsessen.

Don Q:
Prinsessen? Hvor?

Sancho:
I dukketeatret ...

(Sancho får Don Q op at stå og fører hans arme op i vandret, så kappen danner et tæppe for dukketeatret. Selv stiller han sig bagved og spiller, med hænder og twist, dukker som taler til hinanden og til Don Q. Lys: center. Lyd Lirekasse og markedsøggl)

... Teatret udspiller sig i parken. Du er ridderen ... tralalala ...

Don Q:
Helvedsild! Hvem er du?

Sancho:
Og hvem er du?

Don Q:
Jeg er Don Quijote. Ridderen af den bedrøvelige skikkelse fra la Mancha. Og jeg er på vej hjem.

Sancho:
Jeg er en ond ridder. Jeg har hørt, at der løber skønne prinsesser frit rundt her i parken. Jeg er rig og penge har jeg nok af. Og jeg vil godt ha' prinsessen med en tur i byen og trykke den lidt af. Sig ikke at jeg har gemt mig her i buske. ... Tra lala lala. Min mor siger jeg skal holde mig på stien. Men jeg tror lige jeg plukker nogle blomster.
(prinsessedukken ser Don Q) Uh! Hvem er du?

Don Q:
Jeg er don Quijote, og jeg fortæller ikke hvem der har gemt sig hvor.

Sancho:
Åh, hvor solen skinner dejligt. Jeg tror jeg ta'r mit tøj af og slikker lidt solskin.

Don Q:
Halløjsa...

Sancho:
Ikke kigge. Gamle gris. Har du aldrig set en kvinde før?

Don Q:
Jo, min mor. Ved min fødsel. Men det er kun en meget vag erindring.

Sancho:
Ah, se dér. En prinsesse. Miraklet er sket. Hva så lamseben, skal vi to ikke lige ... Hjælp, hjælp, politi, politi!

Don Q:
Hjælp, hjælp, politi, politi!

Sancho: (med tolderkasket)

Jeg er politiet. Hvad laver sådan ung pige alene i parken? Må jeg se Deres pas.

Don Q:

Stop, holdt. Hun har ikke gjort noget.

Sancho:

Det siger de alle sammen. Vær venlig at følge med på stationen.

Don Q:

Hun ikke gjort noget, hun har ikke gjort noget.

(Don Q er oprevet. Han flår kappen af og hvirvler den rundt.

Sancho beroligere Don Q)

Sancho:

Rolig Herre. Rolig. Det var bare teater. I var meget modig.

Don Q:

Tag mig hjem, Sancho. Jeg mærker, det er ved at være slut med mig. (benene exer) Og vindmøllerne har vi endnu ikke bekæm... Jeg mærker det Sancho. Vore eventyr nærmer sig sin afslutning. Og vindmøllerne

...

Sancho:

Jeg har en fornemmelse af, at vi kun er ved en begyndelse.

Don Q:

Sådan er livet. Når det begynder at være til at bære, så rinder det ud. ... Sancho, se der... i tågen ... en skygge. Udslet ham. Han kommer for at hente mig ...

(Sancho, med tolderkasketten på, stiller sig ind i Don Q's synsfelt)

... Nej, nu genkender jeg ham. Det er toldereren. Kan du se ham? Se at komme ud, råber han. Han vil smide mig ud den kujon. Det var mig der vandt. Vi slog ham. Han må ikke hente mig. Han gør mig dødsensræd.

Sancho:

Rolig rolig. I skal ikke være bange. Så hurtigt går det heller ikke. Døden er slet ikke sådan en kratlusker med underlig kasket. (smider kasketten væk) Det er en ridder. Det sagde min mor altid. Døden, min dreng, er en ridder på en flot hvid hest.

Don Q:

Mor. Mamma. Rita. Dulcinea.

Sancho:

Rolig. Vær bare helt rolig. Hør!

(Lyd: Et tog standser + spansk guitar-musik)

Don Q:

Dulcinea. Du har hele tiden ventet på mig Åh! Hvilken stemme. Din hånd er blød som silke, - dog en smule koldere end jeg havde ventet.

Jeg ser dig.

(Sancho ser ikke at Don Q ånder ud. Lyd fader ud)

Sancho:

Der ser I; vores kampe var ikke bare for ingenting. I fik Jeres Dulcinea. Og så er det min tur. I husker nok hvad vi har aftalt. Når I har fået Jeres Dulcinea, får jeg min ø. Hvor er den så? Øen? Så nu ikke mere pjat. Sig det. Jeg overgiver hermed ...

(Sancho opdager, at Don Q er død, lader hånden falde.
Prøver at ruske hans ansigt)

... Nå, sådan. Meget morsomt. Rigtig sjovt. Her har jeg været parat og har lappet min Herre sammen efter hvert eneste slag og hjælpe ham op på hesten igen. Og når så det bli'r min tur, - så gider Herren bare ikke mere. Hvordan skal jeg nu finde min ø? Det eneste jeg ved om den er, at den ikke begynder med "A". Værge' og led! Ingen længdegrader, breddegrader? Ingenting. Der er tusinder øer det kan være. Hvide øer, sorte øer, klippeøer, ferieøer. Øer med sandstrand...

(Lys: fader til spot forscene. Lyd: måger. Sancho går ud på forscenen)

... Ja selvfølgelig, der er et hav omkring. Ellers er det ingen ø. Der er ikke bare et hav. Der er et ocean. Og ikke for stor. På en time kan jeg gå hele vejen rundt om øen. Så på en smuk forårsdag kommer et hvidt skib sejlene fra det fjerne Østen, fuld af smukke mørke kvinder. Ja! Og de vil alle sammen giftes med mig. Og vi får masser af smukke børn, der leger nøgne i solen mellem planter og fugle. Og i virkeligheden er min ø en park, hvor alle kender mig og alle hilser på mig. Og jeg er rig og alle får hver dag en gave af mig. Jeg er ridder på en flot hvid hest. Jeg er ridder.

SLUT.